Why did they institute a date by גיטין

מפני מה תיקנו זמן בגיטין –

OVERVIEW

The גמרא introduces us to the two different reasons why the הכמים instituted that a תוספות needs to be dated. זמן בגיטין negates other reasons for זמן בגיטין, and explains why a זמן requires גט שחרור.

- לא מצי למימר דתקינו זמן

The גמרא could not have said that the הכמים instituted איטין by - גיטין

 $^{ exttt{-1}}$ כדי שתוכל להוציא האשה מן הבעל מזונות שלוותה ואכלה קודם זמן הכתוב בגט In order that a woman should be able to collect from her husband the payment for her food, for which she borrowed and ate for the time which precedes the date written in the אגן in order -

שלא יוכל לומר לה גירשתיך מקודם לכן –

That the husband should not be able to say to her; 'I divorced you prior to that time'. This seemingly explains the need for גיטין n גיטין.

תוספות explains why this is not a valid reason to be מתקן זמן בגיטין:

דבלאו הכי נאמנת אשה על כד³ –

For even without the זמן on the אנט, the woman is believed as to the date of her גט, and that he owes her for her prior מזונות. The reason she is believed because she has a -

ם יגו⁴ דאי בעי תטמין את גיטה ולא ידעו שהיא גרושה⁵ ולא תראנו עד שתרצה להנשא that she could have hidden her מיגו and no one will know that she is divorced, and she will not show it until she wants to remarry -

תוספות replies to an anticipated question:

ואם יביא הבעל עדי מסירה אז לא תפסיד האשה שידעו העדים מתי נמסר And even if the husband will bring עדי מסירה that she was divorced (thereby

 $^{^{1}}$ Let us assume that the divorce took place on ר"ה ניסן תשע"ה. For one month prior (the month of אדר) the husband did not supply food (מזונות) for his wife (as he is obligated to do). The woman borrowed money to feed herself. The husband owes her this money. If there was no זמן on the גע , the husband can claim I divorced you in שבט חשע"ה and I was not obligated to feed you in אדר. However now that there is a זמן in the מניסן, the woman will be able to collect from her husband for her food in אדר, for which she borrowed.

² In this case the woman may be considered the מוציא and she would have to prove when she was divorced (which she may not be able to, causing her a loss).

³ See 'Thinking it over' # 1.

⁴ See 'Thinking it over' # 2.

⁵ If the woman conceals her vx she can claim she is still married and the husband is required to feed her; therefore even if she shows the ג, she is believed to claim that he owed her מזונות until whatever date she claims.

seemingly voiding her מיגו that she can conceal the גט), nevertheless, in that case, the woman will still not lose her legitimate claim, for the שדי מסירה will know when the מזונות ממינות and until that time she is entitled to מזונות.

תוספות anticipates another difficulty:

claim I divorced you (a while ago) -

אף על גב דבעל שאומר גירשתי את אשתי נאמן – Even though the ruling is that when a husband states, 'I divorced my wife', he is believed, so this seemingly destroys her מיגו of concealing the גט, because the husband will

responds:

- בינו דווקא מכאן ולהבא כדאמרינן ביש נוחלין (בבא בתרא דף קלד,ב) היינו דווקא מכאן ולהבא states in פרק יש נוחלין

- ואפילו מכאן ולהבא לא מצינו שיהא נאמן כשאשתו מכחישתו And even regarding the future we do not find that the husband should be believed if his wife contradicts him. Therefore she has a מיגו of concealing her גט (and denying that she is divorced) and receiving the מזונות (she is entitled to).

תוספות offers another explanation why it is not necessary to be גיטין because of מזונות because of מזונות.

- אונות אפרש על רבי יוחנן בסמוך צריכין לתקן אמן מונות לא היו צריכין לתקן אמן כמו שאפרש על רבי יוחנן בסמוך, it was not necessary to be גיטין because of מזונות -

- אין בו זמן יכולה האשה לבקש עדי מסירה שיעידו בפני בית דין או עדים דאפילו אין בו זמן יכולה האשה לבקש עדי מסירה that they should testify before בי"ד or other witnesses -

שהיום נתגרשה ויכתבו לה שטר אחר – That she was divorced today, and they (עדים or the עדים) will write for her a separate note when the divorce took place; it is not necessary that it should be in the גט.

תוספות reconsiders this last explanation:

-

⁶ The concern is that the woman should not lose out on the מזונות which she is entitled to. תוספות explains that she will never lose out; if the husband does not bring ע"מ that she was divorced, then she can conceal the מזונות for as long as she wants (even illegally), and if he brings ע"מ, she will receive the מזונות she is entitled to.

 $^{^{7}}$ The reason he is believed מכאן ולהבא and not למפרע בידו to divorce her as of now, but he cannot divorce her retroactively.

⁸ See עמוד ב' תוס' ד"ה עד.

⁹ See עדים that חוספות does not mean that the ע"מ should testify before other עדים and they should write the שטר, for then it is עד מפי ע which is פסול, but rather חוספות means the woman should approach other מסירת who saw the עד פע even though they were not the designated ע"ע.

| ומיהו¹⁰ שמא לא יתרצו עדי מסירה לבא עמה לבית דין

However this explanation may not be sufficient, for perhaps the ע"מ will not be willing to come with her to - די"ד

או לומר לעדים 11 ויכתבו לה שטר אחר שמאותו יום נתגרשה – Or to tell other witnesses, so that they can write for her a שטר that she was divorced from this day (therefore it may be necessary to have מזונות in the מזונות so she should not lose her (מזונות) –

חוספות offers a third reason why we do not say that they were מתקן זמן because of מזונות:

- (בשלא גרשה בשעת הכתיבה) אדרבה על ידי הזמן פעמים היא תפסיד מזונות שלא כדין כשלא גרשה בשעת הכתיבה) And it may be just the opposite that through writing the date on the גט she may occasionally lose out on the מזונות unfairly, in a case where he did not divorce her at the time of writing the גט 12.

asks: תוספות

ואם תאמר וגט שיחרור למה תיקנו בו זמן –

And if you will say; and why did they institute זמן by an emancipation note of an בעבד כגעני –

חוספות anticipates a possible reason and rejects it:

תוספות rejects another suggestion why there should be זמן in a גט שחרור:

1

¹⁰ The מהרש"ל omits this entire parenthesis [from ומיהו until הכתיבה] and claims it is a gloss. The מהרש"ל deletes this because later (see footnote # 8) חוספות uses this סברא to explain ר"י and does not mention this ומיהו וכו'. However the מהרש"א sustains this מירטא מירטא ומיהו וכו' הכתיבה זו מלבעל פירות עד שעת נתינה and differentiates between our case and המירטא וומיהו שעת נתינה אוי וומיהו וכו' הכתיבה זו וומיהו וכו' הכתיבה פירות עד שעת נתינה מירות של פירות עד שעת נתינה she will ask two people to write her a שטר that they saw the מונות on her possession on this date, nevertheless the husband can still claim that he divorced her previously. Her only option is to find the עדי מסירה she actually received the עדי מסירה ועד מסירה it is possible that they will not want to go to בי"ר, etc.

¹¹ See footnote # 9 and נה"מ.

 $^{^{12}}$ He wrote the גט and dated it on פירות and did not divorce her until ד"ה, she will lose out on the entire פירות; she had to borrow for that month).

- אינו זוכה במעשה ידיו מיום הכתיבה And even according to the one who maintains that עדיו בחתומיו זכין לו, nevertheless in this case, the עבד will not own his מעשה ידיו from the day the אחרור was written and signed by the עדים -

כיון שאין בו זמן ¹⁴ ואין מוכיח מתוכו מתי נכתב – Since there is no זמן in the document and it is not evident from this document when it was written and signed –

תוספות proves his point that the עבד is not משעת ידיו משעת ידיו if there is no זוכה במעשה ידיו משעת כתיבה:

כמו בשני שטרות היוצאין ביום אחד 15

Just like a case of two notes that have the same date, where the ruling is -

דאפילו לאביי דאמר עדיו בחתומיו זכין לו זה שמסר לו תחילה קנה¹⁶

Even according to עדיו בחתומיו זכין לו, that the one who received the שטר first acquires it -

 $-^{17}$ דבפרק זה בורר (סנהדרין דף כח,ב) משמע דאביי סבר כרבי אלעזר דאמר עדי מסירה כרתי דבפרק זה בורר (סנהדרין דף כח,ב) משמע דאביי who maintains - ע"מ כרתי מכרתי שמסר לו תחילה קנה כדמוכח בפרק מי שהיה נשוי (כתובות צד,ב) ולרבי אלעזר על כרחך זה שמסר לו תחילה קנה כדמוכח בפרק מי שהיה נשוי (כתובות צד,ב)

was written, which would cause a loss for the עבר.

¹²

 $^{^{13}}$ שטר הלואה (עדים maintains (עדים that it נב"ח עדים, which means that when עדים sign a שטר (for instance), even though the loan did not take place as of yet (it took place sometime later), nevertheless since the עדים already signed the אשטר to the אשטר (for whom the שטר is being written), the אשטר on the אקרקע of the אשטר of the אקרקע for his debt. Similarly here we may assume that as soon as the עדים signed on the אנט שחרור, the משטר אוכה במעשה ידיו (wurle the did not receive the loan took place). Therefore it is necessary that there be אוכ וואס אידיו אוכה במעשה ידיו signed on the משטר שחרור (wurle the world augh). Therefore it is necessary that there be שטר שחרור so the שטר בי"ד can reclaim his מעשה ידיו from that date onwards, for if he relies solely on the שטר שחרור be able to retrieve his מעשה ידיו from the date he received the שטר שחרור but not from the day it

 $^{^{14}}$ תוספות rejects this reasoning, for if there is no זוכה אנע שחרור עבד is not עבד is not זוכה במעשה זוכה from the time of the מכיבה on account of עדיו בחתומיו זכין עדיו אין, for since there is no זמן, we do not know from the שטר when it was signed. The עבד is not losing anything by not having זמן, because if there is no זמן, he is not entitled to עבד until he receives the שטר, and then he can go to בי"ד and have them verify the date of his שחרור.

 $^{^{15}}$ שמעון ולוי sold the same field to שטרות (individually) and the date was the same on both שטרות, the question is who acquires the field.

¹⁶ Seemingly one would assume that if we maintain עדיו בחתומיו, then we should verify which שטר was signed first and that person should acquire the field (or if it cannot be verified it should belong to both of them). תוספות trejects this notion.

¹⁷ The גמרא there discusses a שטר מתנה that was signed by two brothers-in-law; רב יוסף ruled that if there are עדי מסירה ruled that if there are אביי challenged him that עדי חתימה (עדי חתימה, that it is מסול, that it is מודה ר"א במזויף מתוכו See 'Thinking it over' # 3.

¹⁸ There is a שטר (and all other שטר) between ר"מ ור"א as to what makes the שטר effective (which עדים make the שטר or ע"מ כרתי effective). ע"ח כרתי while ר"א maintains ע"ח כרתי .

¹⁹ The גמרא there cites a חלוקת between רב regarding רב היוצאין ביום אחד (see footnote # 15); רב (see footnote # 15); ביום אחדא החלוקו and גמרא maintains רב לפריע (the דיין decides whom to give it to). The אמרא ממרפא ממרפא with מואל agrees with ע"ח ברתי that שמואל agrees with ע"ח ברתי that ר"א that

And according to אייר perforce you must say, that the one who received the שטר first acquires it, as is evident in פרק מי שהי' נשוי -

-והיינו משום דלא אמרינן עדיו בחתומיו זכין לו אלא היכא דמוכח מתוכו And the reason for this is because we do not say עדיו בחתומיו זכין לו unless it is evident מתוך השטר אטר אטר וו ב' שטרות מחוך השטר it is not evident מתוך השטר was signed first and therefore עדיו בחתמיו does not apply -

והוא הדין הכא באין בו זמן כלל –

And the same rule applies here where there is no זמן at all, that there is no rule of עבד at not suffering any loss if there is no זמן. The question remains why were the גט שחרור by a הנמים מתקן זמן.

מוספות answers:

-ואומר רבינו יצחק דתקנו זמן דאי לא הוי ביה זמן פעמים שהיה אדם מוכר עבדו אומר רבינו יצחק דתקנו זמן דאי לא הוי ביה זמן פעמים שהיה אחרור by גט שהרור איי שהרור would not be גט שהרור it may come to pass that occasionally a person will sell his -

ואחר כך כותב לו גט שיחרור בלא זמן –

And later this same owner would write a גט שיחרור for this עבד without ימן -

היה אומר העבד לרבו שני אייתי ראיה ששטר מכר שלך קדם לשחרור – And this עבד would say to his second master, 'bring proof that you bill of sale was written before my שטר שחרור 'שטר' –

תוספות explains why the new buyer would have to prove that his שטר מכר precedes the ישטר.

שהעבד הוא מוחזק בעצמו והלוקח בא להוציא ממנו השעבוד

For the עבד is in possession of himself, and the buyer is coming to extract from him this lien on the עבד, so we would say to the buyer, the מודיק is the מודיק and you are the מוציא, therefore המוציא מחבירו עליו הראי' is required for a גט שחרור.

תוספות responds to an anticipated question:²¹

אבל הכא הבעל מוחזק ולא האשה²²:

However, here the husband is the מוחזק, but not the wife.

ע"מ כרתי (we just do not know who received the שטר first) so we rely on שודא דדיינא.

²⁰ How can we give it to the one who received it first, if we maintain as עדיו בחתומיו זכין לו, so it should belong to either both of them, or the one whose שטר was signed first!

²¹ Let us say the same reason by גע, that if there would be no גט by אנט, the woman would be מוציא from the פירות מוציא by claiming she was divorced earlier. תוספות rejects this question.

When the woman marries, the פירות are in the possession of the husband; there she must prove when she was divorced in order to be מוציא פירות from the לקוחות סירות.

SUMMARY

A woman is believed as to when she was divorced, regarding מזונות (for she has a to conceal her גע). A husband is believed that he divorced his wife, only regarding the future, provided his wife does not deny it. עדיו בחתומיו זכין לו only if there is עבד in the עבד should not challenge his new owner (that his שטר שחרור preceded the עטר מכר).

THINKING IT OVER

- 1. תוספות states that even with a גט without או the woman will be believed to collect her מזונות from her husband. Why do we not say, that this is the reason we need מזונות for otherwise the woman will illegally collect מזונות for the time after her divorce, because as תוספות states she is always believed with a מיגו 2^{24}
- 2. תוספות states that even with a מו without איז the woman will be believed to collect her מזונות from her husband because she has a מיגו of concealing her גט. 25 However, there is a rule (according to תוספות) that מיגו להוציא לא אמרינן!
- 3. How can we reconcile what אביי maintains אביי indicating (seemingly) that ע"מ with that which תוספות assumes that ע"מ maintains 27 ע"מ 28

²³ See footnote # 3.

 $^{^{24}}$ See (הארוך) מהרש"א and נח"מ.

²⁵ See footnote # 4.

²⁶ See חי' הרי"ם.

²⁷ See footnote # 17.

²⁸ See נח"מ.